

[Chr. Madsen.]

tillægspensionsordning for arbejdsmarkedets parter. Vi henstiller, at der nu gennemføres en altomfattende samfundspensionsordning som modstykke til alle de ordninger, vi ellers ville få, altså en folkepension gældende for alle plus en tillægspensionsordning, der også omfatter nuværende folkepensionister.

Hvad angår forhøjelsen af ydelsen til folke-, invalide- og enkepensionister, har vi tilladt os at stille forslag om, at de foreslåede beløb på 15 og 10 kr. ændres til 30 og 20 kr. Jeg havde regnet med, at dette forslag ville blive kaldt overbudspolitik, men mærkværdigt nok er ordet ikke blevet brugt i denne sammenhæng — nu kalder man det paradeforslag. Selv om det ærede medlem hr. Asger Jensen under første behandling af lovforslaget udtalte, at der aldrig var vanskeligheder i denne sal, når der kom forslag om forhøjelse af folkepensionen, havde jeg alligevel regnet med, at man kom med disse bemærkninger.

Nu har vi altså stillet ændringsforslag om forhøjelse af folke- og invalidepensionerne ud over det, regeringen har foreslået, og jeg skal forsøge med gode argumenter at forsvare dette ændringsforslag.

Vi har i udvalget fået en beregning over folkepensionens størrelse i forhold til arbejdsindtægten. Det er den flere gange efterlyste beregning vedrørende en bestemmelse i en international konvention om, at forholdet mellem folkepensionen og en arbejdsindtægt skal være således, at folkepensionen mindst skal udgøre 40 pct. af arbejdsindtægten. Jeg benytter lejligheden til at takke for denne beregning og gøre opmærksom på, at folkepensionen pr. 1. april 1962 efter den androg 40,6 pct. af en ufaglærts gennemsnitsindkomst for året 1. april 1961—31. marts 1962. Det vil altså sige, at folkepensionens forhold til en arbejdsindtægt i slutningen af et år andrager disse 40,6 pct. Jeg vil her gerne indskyde, at organist Seierup i dag i Aktuelt meddeler, at De samvirkende Invalide- og Folkepensionistforeninger har beregnet denne procent i 1958 til at være 43. Det vil altså sige, at fra 1958 til 1962 har der været en klar tilbagegang i folkepensionen i forhold til den ufaglærtes indtægt. Men beregningen er altså nu 40,6 pct. Beregner man

imidlertid procenten i begyndelsen af året, altså den 1. april 1961 bliver den 35,9. Folkepensionen kan altså komme ud for meget store svingninger i løbet af et år. Det var som bekendt i 1961, at indkomsterne forøgedes med voldsom kraft, nogle mere end andre, men folkepensionisterne var meget bagefter et helt år, indtil de den 1. april 1962 fik forhøjelser.

Nu vil der måske blive sagt hertil, at indtægter ikke kan beregnes forud; det kan de heller ikke med 1 øres nøjagtighed, men af det foreliggende materiale, der i disse dage behandles i det høje ting, fremgår det tydeligt, at timelønninger for året 1962 allerede forlængst er prentet på papiret, og at lønstigninger for 1963 for såvel faglærte som ufaglærte allerede er skønsmæssigt beregnet. Derfor mener jeg, at en forhøjelse af pensionerne med 30 kr. og 20 kr. pr. måned ikke vil forrykke forholdet mellem arbejdsindtægt og folkepension ret meget fra 1. april 1963. Den gennemsnitlige indkomst vil til den tid være steget så meget, at den af os foreslåede forhøjelse ikke forrykker forholdet.

Jeg går endvidere ud fra, at den internationale konvention skal forstås på den måde, at kravet om mindst 40 pct. af en arbejdsindtægt på ethvert tidspunkt skal være opfyldt. De foreslåede forhøjelser på henholdsvis 15 kr. og 10 kr. er ikke tilstrækkelige til at opfylde bestemmelsen; jeg er endda ikke sikker på, at vort forslag fuldt ud vil dække den den 1. april 1963.

Vor principielle opfattelse er ikke, at folkepensionen skal udgøre 40 pct. af en arbejderindtægt; dette står som omtalt i en international konvention. Vi mener, at folkepensionen skal være omkring to tredjedele af en arbejdsindkomst. Det må være den målsætning, man skal have for folkepensionens størrelse.

Jeg vil endvidere gerne tilføje, at vi ville finde det rimeligt, at De samvirkende Invalide- og Folkepensionistforeninger fik en slags forhandlingsret, eller at der på anden måde blev taget bestemmelse om, at folkepensionen skulle reguleres, så den altid og samtidig stod i et bestemt forhold til en arbejdsindtægt.

Angående forhøjelsen af sygedagpengene finder vi det urimeligt, at denne forhøjelse først med sin fulde virkning skal træde i